

VEČER, sobota, 18. 5. 2013

14 | kultura@vecer.com

Tudi po EPK

MILENA SEVER

Simfonični orkester Konservatorija Maribor je bil ustanovljen v šolskem letu 2011/2012 in se je prvič predstavil na koncertu v času Evropske prestolnice kulture Maribor. V počastitev EPK 2012 je orkester s solisti in zborom krstno izvedel delo skladatelja Roberta Kampleta Pogreb pri Svetem Križu. Orkester je najbrž eden redkih korpusov, ki nadaljuje delo tudi po zaključku projekta EPK Maribor. Nazadnje se je ponovno predstavil s solistom, pianistom **Nejcem Kampletom** in dirigentom **Slavkom Magdičem**. Na sporedu so bila dela skladateljev F. Schuberta, E. Griega in F. Mendelssohna.

Za uvod je orkester izvedel Schubertovo Italijansko uverturo v C-duru, op. post. 170, D 591. Schubertova glasba je izrazito lirična, vendar ne zapada v prazno sentimentalnost in je brez velikih dramatičnih učinkov. Melodija v njegovih delih je jasna in predstavlja najvažnejši element njegove glasbe. Zaradi svobodne, spevne in enostavne glasbene linije so njegova dela hitro pridobila popularnost v najširšem krogu publike. Tudi tokrat je izvedba požela dolgo trajen aplavz poslušalcev.

Osrednja točka sporeda je bil zelo popularen Griegov koncert za klavir in orkester v a-molu, op. 16. Solist je bil Nejc Kamplet, dijak četrtega letnika Konservatorija za glasbo in balet Maribor iz razreda mag. Saše Gerželj Donaldson. Istočasno je študent klavirskega oddelka Univerze za glasbo v Gradcu pri prof. Zuzani Niederdorfer. Nejc Kamplet je prejemnik najvišjih priznanj in nagrad na mednarodnih in državnih tekmovanjih, veliko nastopa na koncertnih odrih, njegov repertoar je zelo bogat in raznovrsten. Tudi tokrat se nam je predstavil kot pianist z neizčrpnim muzikalnim zakladom. Njegova igra je bila subtilna,

Nadarjeni pianist Nejc Kamplet

sugestivna in popolnoma naravna. Izvedba je bila tonsko kultivirana in neizumetničena, ter tehnično neoporečna. Nejc Kamplet je za svojo izjemno interpretacijo zahtevnega koncerta požel burno odobravanje navdušene publike, ki jo je nagradil s skladbo svojega očeta Meditacija. Škoda, da je bil ponekod zvok orkestra prerazkošen, tako, da je bil pianist pogosto zvočno prekrit. Delno je temu botroval tudi klavir v Unionski dvorani, ki se ni odzival dovolj zvoneče in ga bo potrebno temeljito preurediti. Kampletova igra prevzame in prepriča. Koncert je simfonični orkester zaključil z Simfonijo št. 3 v a-molu, op. 56 skladatelja F. Mendelssohna. Odličnemu dirigentu Slavku Magdiču je s smiselnim in večšim vodenjem orkestra uspelo odigrana dela predstaviti interpretacijsko zanesljivo in kultivirano. Orkester je igral dokaj precizno, izrazno in temperamentno. Dirigent je z jasnim konceptom težil k skladnosti med vsebino in obliko notnega teksta, urejenosti in orkestralni kulturi. Orkester mu je sledil zavzeto, z mladostnim poletom.